

REGLUGERÐ

um búmark og fullvirðisrétt til framleiðslu mjólkur og sauðfjárafurða verðlagsárið 1986—1987.

I. KAFLI

Orðaskýringar.

1. gr.

Merking orða í reglugerð þessari er sem hér segir:

Framleiðandi er hver sá, sem á eigin vegum hefur með höndum búvöruframleiðslu til afhendingar í afurðastöð, hvort sem er einstaklingur, lögaðili, aðili að félagsbúi eða ríkisbú.

Búmark er viðmiðunartala afurðaeininga reiknuð í ærgildum, sem ákveðin er fyrir lögbýli eða framleiðendur búvöru utan lögbýla skv. reglugerð þessari.

Ærgildisafurð er afurðaeining. Ein ærgildisafurð telst vera 18,2 kg af kindakjöti (16,8 kg af dilkakjöti og 33,0 kg kjöts af fullorðnu fé) og tilsvarende magn af slátri og gærum eða 174 lítrar af mjólk.

Ærgildi er talin vetrarfóðruð sauðkind. Ærgildi í nautgripum reiknast þannig: kýr 20 ærgildi, kelfd kviga 12, vetrungur 8 og kálfur 4 ærgildi.

Lögbýli eða jörð er í reglugerð þessari skilgreint skv. 1. gr. ábúðarlaga nr. 64, 31. maí 1976 með síðari breytingum.

Félagsbú er sameiginlegur búrekstur tveggja eða fleiri einstaklinga á einu eða fleiri lögbýlum með samningi, sem hlotið hefur samþykki Landnáms ríkisins eða landbúnaðar-ráðuneytisins, sbr. jarðalög nr. 65/1976 með síðari breytingum.

Fullvirðisréttur er það magn mjólkur og sauðfjárafurða, sem framleiðendum er ábyrgst fullt verð fyrir á grundvelli samnings skv. a-lið 30. gr. I. nr. 46/1985.

Fullvirðismark er samanlagður fullvirðisréttur allra framleiðenda á búmarkssvæði til framleiðslu mjólkur eða sauðfjárafurða, reiknaður sem hlutfall af samanlögðu búmarki svæðisins í viðkomandi búgrein.

II. KAFLI

Um búmark.

2. gr.

Búmark það, sem í gildi var við stjórn á framleiðslu mjólkur og sauðfjárafurða samkvæmt búmarksskrá Framleiðsluráðs landbúnaðarins hinn 1. ágúst 1986, skal halda gildi sínu með eftirtöldum undantekningum:

- a. Heimilt er Framleiðsluráði landbúnaðarins, að fengnum tillögum hlutaðeigandi búnaðarsambands, að þrengja búmark á félagsbúum, ef aðilum að félagsbúi hefur fækkað frá árinu 1979. Skerðing þessi má að hámarki nema því, að hver aðili að félagsbúi hafi 600 ærgilda búmark í mjólk eða 450 ærgildi í sauðfjárafurðum, en 660 eða 500 ærgildi, ef aðeins einn aðili er eftir, enda hafi þeir eða hann meirihluta tekna sinna af búinu miðað við næstliðið almanaksár. Sama gildir um búmark á lögbýli, sem fengið hefur úrskurð um búmark til félagsbús eða fleirbýlis eftir 1979, ef einhver aðili, sem átti hlut að því búmarki, er hættur búrekstri eða hefur flutt lögheimili sitt af lögbýlinu og aðilum búsins þannig fækkað. Við útreikning skerðingar búmarks á blönduðum búum, skal miða við hlutfallið á milli ofangreindra ærgildistalna fyrir mjólk og sauðfé.

- b. Heimilt er Framleiðsluráði landbúnaðarins, að fengnum tillögum hlutaðeigandi búnaðarsambands, að kalla inn búmark þeirra lögbýla, þar sem nautgripir og/eða sauðfé hefur ekki verið skráð á forðagæsluskýrslu á árabílinu 1980—1985 að báðum árum meðtöldum, nema um sé að ræða leigu á búmarkinu til Framleiðnisjóðs landbúnaðarins, sbr. reglugerð nr. 370/1985.
- c. Kalla skal inn búmark framleiðanda sem býr ekki á lögbýli, um leið og hann hættir búvöruframleiðslu í viðkomandi grein. Framleiðandi utan lögbýlis getur ekki ráðstafað búmarki sínu, hvorki með bústofni sínum eða á annan hátt.
- d. Niður skal fella búmark sem selt hefur verið Framleiðnisjóði landbúnaðarins. Helming þess búmarks sem selt er vegna búháttabreytinga skal fella út úr heildarbúmarki hlutaðeigandi búmarkssvæðis.

3. gr.

Framleiðsluráði landbúnaðarins er heimilt, að fengnu samþykki hlutaðeigandi búnaðarsambands, að stækka búmark á lögbýlum hjá aðilum, sem um það sækja og uppfylla einhver eftirtalinna skilyrða:

- a. Purfa að mati byggingarfulltrúa og héraðsráðunautar að endurbyggja hús vegna búrekstrar þ. e. gripahús, áburðarhús og hlöður. Auka má þá búmark þannig að búmark viðkomandi býlis verði allt að 660 ærgildi í mjólk eða 500 ærgildi í sauðfjárafurðum, ef um einstakling er að ræða, en 10% færri ærgildi á hvern aðila að félagsbúi, sem hefur meirihluta tekna sinna af búrekstrinum.
- b. Um sé að ræða ættliðaskipti á viðkomandi jörð (tímabundið félagsbú). Auka má þá búmark um allt að 350 ærgildi fyrir hvern aðila sem í bú sest við ættliðaskipti. Aukning þessi skal að hámarki veitt til 5 ára í senn.
- c. Um sé að ræða frumbýlinga, þ. e. þá er hafa hafið búskap eftir 1. janúar 1983. Heimilt er að ákveða býlinu allt að 660 ærgildi í mjólk eða 500 ærgildi í sauðfjárafurðum, ef um einstakling er að ræða.
- d. Um sé að ræða stofnun félagsbús. Auka má búmark þannig, að búmark býlisins fyrir hvern aðila að félagsbúinu verði allt að 600 ærgildi í mjólk eða 450 ærgildi í sauðfjárafurðum.

Einungis er heimilt að ráðstafa því búmarki, sem til fellur á hverju búmarkssvæði skv. a-, b- og c-liðum 2. gr., b-lið 3. gr. og 4. gr. Ráðstöfun búmarks, sem þannig losnar, skal bundin innan hlutaðeigandi búmarkssvæðis.

4. gr.

Heimilt er Framleiðsluráði landbúnaðarins, að fengnu samþykki viðkomandi búnaðarsambands, að úthluta framleiðanda sem búmark hefur, auknu búmarki, sé það til ráðstöfunar í hlutaðeigandi bágrein skv. síðari mgr. 3. gr.

Úthlutunina má binda því skilyrði að fallið sé frá jafnmörgum ærgildum í annarri bágrein, sem háð er búmarki.

5. gr.

Umsókn um nýtt eða aukið búmark skal senda viðkomandi búnaðarsambandi. Búnaðarsamband gerir tillögu um afgreiðslu og sendir til Framleiðsluráðs landbúnaðarins ásamt upplýsingum héraðsráðunautar um fyrirhugaðan búrekstur. Ef um nýjan framleiðanda er að ræða, skal héraðsráðunautur staðfesta upplýsingar um starfsmenntun og/eða reynslu umsækjanda í þeirri bágrein eða þeim bágreinum, sem hann hyggst stunda.

6. gr.

Heimilt er að færa búmark, allt eða að hluta, á milli lögbýla, ef eigendur þeirra óska eftir slíku, enda liggi fyrir samþykki viðkomandi búnaðarsambands (-sambanda). Þá er heimilt að færa búmark á milli ábúenda á sama lögbýli. Ósk um að nota þessar heimildir skal berast Framleiðsluráði landbúnaðarins, studd tilskyldum gögnum, fyrir 10. október 1986 vegna framleiðslu sauðfjárafurða, og fyrir 1. mars 1987 fyrir mjólkurframleiðslu.

Heimilt er búmarkssvæðum að skipta á búmarki því sem til ráðstöfunar kann að vera skv. síðari mgr. 3. gr. til mjólkurframleiðslu og sauðfjárræktar, enda liggi fyrir því samþykki aðalfunda hlutaðeigandi búnaðarsambanda. Um ráðstöfun þessa búmarks fer eftir ákvæðum 3. og 4. gr.

7. gr.

Búmarki skal skipt eftir svæðum. Skulu búmarkssvæði vera þessi:
Svæði nr.

1. Gullbringu- og Kjósarsýsla, Grindavík, Keflavík, Njarðvík, Hafnarfjörður, Kópavogur, Garðabær, Reykjavík og Seltjarnarnes.
2. Borgarfjarðarsýsla utan Skarðsheiðar og Akraness.
3. Borgarfjarðarsýsla innan Skarðsheiðar.
4. Mýrasýsla.
5. Snæfellsness- og Hnappadalssýsla og Ólafsvík.
6. Dalasýsla.
7. Austur-Barðastrandarsýsla.
8. Vestur-Barðastrandarsýsla.
9. Vestur-Ísafjarðarsýsla.
10. Norður-Ísafjarðarsýsla, Ísafjörður og Bolungarvík.
11. Strandasýsla.
12. Vestur-Húnavatnssýsla.
13. Austur-Húnavatnssýsla.
14. Skagafjarðarsýsla, Sauðárkrókur og Siglufjörður.
15. Eyjafjarðarsýsla, Akureyri, Dalvík Ólafsfjörður og Suður-Pingeyjarsýsla vestan Ljósavatnshrepps.
16. Aðrir hreppar í Suður-Pingeyjarsýslu og Húsavík.
17. Keldunes-, Öxarfjarðar-, Fjalla-, Presthóla- og Raufarhafnarhreppar í Norður-Pingeyjarsýslu.
18. Aðrir hreppar í Norður-Pingeyjarsýslu.
19. Skeggjastaða- og Vopnafjarðarhreppar.
20. Norður-Múlasýsla að öðru leyti, Seyðisfjörður, hreppar í Suður-Múlasýslu á Héraði, ásamt Helgustaða-, Reyðarfjarðar-, Búða- og Fáskrúðsfjarðarhreppum og Eskifirði.
21. Norðfjörður, Neskaupstaður og Mjóifjörður.
22. Stöðvar-, Breiðdals-, Berunes-, Búlands- og Geithellnahreppar.
23. Austur-Skaftafellssýsla.
24. Vestur-Skaftafellssýsla.
25. Rangárvallasýsla.
26. Árnessýsla og Selfoss.

8. gr.

Þar sem hluti búmarkssvæðis fellur innan félagssvæðis annars búnaðarsambands skulu viðkomandi búnaðarsambönd fjalla sameiginlega um málefni framleiðenda á þeim hluta búmarkssvæðisins.

9. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins heldur skrá um búmark. Það lætur búnaðarsamböndum árlega í té búmarksskrá fyrir starfssvæði þeirra, ásamt sérstakri skrá yfir breytingar, sem orðið hafa á búmarki þar undangengið ár, og skrá um samanlagt búmark í hverri búgrein á einstökum búmarkssvæðum landsins.

10. gr.

Reglugerð þessi tekur ekki til búmarks vegna framleiðslu nautakjöts sem sett var á grundvelli laga nr. 95/1981, sbr. 1. nr. 46/1985.

III. KAFLI

Um fullvirðisrétt.

11. gr.

Heildarfullvirðisréttur til mjólkurframleiðslu annars vegar og til framleiðslu sauðfjár-afurða hins vegar telst vera það magn þessara búvara, sem um hefur verið samið skv. a-lið 30. gr. 1. nr. 46/1985 fyrir hvert verðlagsár. Rétti þessum skal skipt í tveimur áföngum. Fyrst skal honum skipt á milli einstakra búmarkssvæða, sbr. 7. gr., en síðan á milli framleiðenda þessara búvara innan hvers búmarkssvæðis.

12. gr.

Til þess að búvöruframleiðanda sé reiknaður fullvirðisréttur til mjólkur- og/eða sauðfjárframleiðslu þarf hann að fullnægja eftirtöldum skilyrðum:

- a) hafa búmark í hlutaðeigandi búgrein skv. II. kafla þessarar reglugerðar, sbr. einnig 23. gr.
- b) Hafa lagt afurðir, mjólk og/eða kindakjöt, inn í afurðastöð á verðlagsárinu 1985/1986 sbr. þó 2. mgr. 14. gr. Framleiðsluráði landbúnaðarins er heimilt að víkja frá þessu ákvæði hafi framleiðsla í búgreininni verið felld niður tímabundið og ráðinu tilkynnt um það fyrir 1. september 1986, eða vegna niðurskurðar búfjár vegna sjúkdóma.

IV. KAFLI

Fullvirðisréttur til mjólkurframleiðslu verðlagsárið 1986—1987.

13. gr.

Fullvirðisréttur búmarkssvæðis til **mjólkurframleiðslu** (FR_{MSV}) fyrir verðlagsárið 1986—1987 skal fundinn með eftirfarandi reiknireglu:

$$FR_{MSV} = FR_{85/86} \times \frac{SM_{86/87}}{HFR_{85/86}}$$

þar sem

- $FR_{85/86}$: fullvirðisréttur allra mjólkurframleiðenda á hlutaðeigandi búmarkssvæði, sem úthlutað var skv. reglugerðum nr. 37/1986 og 178/1986.
- $HFR_{85/86}$: heildarfullvirðisréttur allra mjólkurframleiðenda sem úthlutað var skv. reglugerðum nr. 37/1986 og nr. 178/1986.
- $SM_{86/87}$: heildarfullvirðisréttur til mjólkurframleiðslu verðlagsárið 1986—1987, sbr. 11. gr.

Frá fullvirðisrétti búmarkssvæðis þannig reiknuðum skal draga fullvirðisrétt, sem úthlutað var til einstakra mjólkurframleiðenda á svæðinu skv. 2. gr. rg. nr. 178/1986, en ekki reyndist þörf á að nýta á verðlagsárinu 1985/1986.

Fullvirðisréttur einstakra mjólkurframleiðenda (FR_{MB}) fyrir verðlagsárið 1986—1987 skal fundinn með eftirfarandi reiknireglu, sbr. þó ákvæði 14. gr.:

$$FR_{MB} = GFR_{85/86} \times \frac{SM_{86/87}}{HFR_{85/86}}$$

þar sem

$GFR_{85/86}$: fullvirðisréttur sem framleiðanda var reiknaður skv. 6. gr. reglugerðar nr. 37/1986.

Þeim fullvirðisrétti til mjólkurframleiðslu, sem ráðstafað var til einstakra framleiðenda skv. 5. og 10. gr. reglugerðar nr. 37/1986, svo og reglugerð nr. 178/1986, að því marki er hinn síðast taldi var nýttur með framleiðslu á verðlagsárinu 1985/1986 skal ráðstafað þannig:

1. Áður en til úthlutunar kemur skal minnka fullvirðisréttinn í sama hlutfalli og fullvirðisrétt einstakra búmarkssvæða, sbr. 1. mgr. þessarar greinar.
2. Fullvirðisréttur skv. þessari málsgrein skal haldast áfram innan sömu búmarkssvæða og á verðlagsárinu 1985/1986.
3. Viðbótarfullvirðisrétti skv. 5. gr. rg. nr. 37/1986, sbr. þó 1. tl. þessarar greinar, skal úthlutað til framleiðenda, sem samanlagt framleiddu innan við 300 ærgildisafurðir í mjólk og sauðfjárafurðum verðlagsárið 1984/1985 og höfðu meirihluta tekna sinna af mjólkurframleiðslu og sauðfjárrækt á árunum 1984 og 1985. Framleiðsluráði landbúnaðarins er heimilt að veita þeim, sem um það sækja og uppfylla skilyrði þessi, aukinn fullvirðisrétt, þannig að samanlagður fullvirðisréttur viðkomandi í mjólkurframleiðslu og sauðfjárrækt innan búmarks nemi allt að 300 ærgildisafurðum.
Nýtist umræddur fullvirðisréttur ekki allur með framangreindum hætti á búmarkssvæði, er hlutaðeigandi búnaðarsambandi heimilt að ákveða að viðmiðunartala ærgildisafurða, þ. e. 300 ærgildisafurðir, skuli hækkuð, eða að fullvirðisréttinum, sem af gengur, öllum eða hluta hans, skuli ráðstafað skv. 4. tl. þessarar greinar.
4. Fullvirðisrétti skv. 10. gr. rg. nr. 37/1986 og rg. nr. 178/1986, sbr. þó 1. tl. þessarar greinar, er heimilt að úthluta til þeirra framleiðenda, er uppfylla skilyrði 14. gr. þessarar reglugerðar, svo og til leiðréttinga á fullvirðisrétti einstakra mjólkurframleiðenda sem nauðsynlegar kunna að reynast skv. 22. gr.

14. gr.

Búnaðarsambandi er heimilt að veita mjólkurframleiðendum, sem uppfylla skilyrði einhverra eftirtalinna tölulíða og um það sækja, aukningu fullvirðisréttar:

1. a) að viðkomandi sitji lögbýli, sem hefur búmark í mjólk og/eða sauðfjárafurðum skv. skrá Framleiðsluráðs landbúnaðarins.
- b) að viðkomandi hafi hafið framleiðslu mjólkur og afhent í afurðastöð á þremur næstliðnum verðlagsárum, eða hafi á þeim tíma tekið í notkun nýtt fjós eða hlöðu, stækkað fjós eða endurnýjað að meirihluta eða stofnað til félagsbús með samningi sem hlotið hefur samþykki landbúnaðarráðuneytisins, sbr. jarðalög nr. 65/1976 með síðari breytingum.
2. að viðkomandi hafi orðið fyrir áföllum í framleiðslu mjólkur vegna búfjárjúkdóma, slysa og annarra orsaka sem leitt hafa til a. m. k. 10% afurðatjóns verðlagsárið 1984/1985 miðað við meðalframleiðslu viðkomandi bús og gripi skráða á forðagæsluskýrslu verðlagsárin 1982/1983 og 1983/1984.
3. að viðkomandi hafi orðið að auka mjólkurframleiðslu tímabundið vegna niðurskurðar sauðfjár að opinberum fyrirmælum til útrýmingar riðuveiki eftir 1983.
4. að viðkomandi hafi fengið heimild til færslu búmarks úr sauðfjárafurðum til mjólkurframleiðslu með gildistöku hinn 1. september 1986.

Þá er heimilt að veita allt að 10% aukningu fullvirðisréttar þeim sem reiknaður hefur verið fullvirðisréttur innan fullvirðismarks. Ennfremur er búnaðarsambandi heimilt að veita frumbýlingum sem um það sækja fullvirðisrétt til mjólkurframleiðslu, þ. e. þeim sem hefja mjólkurframleiðslu til innleggs í afurðastöð 1. sept. 1986 eða síðar, enda sitji þeir lögðýli sem hefur búmark til mjólkurframleiðslu.

Búnaðarsambandi er heimilt að fela Framleiðsluráði landbúnaðarins að annast fyrir sína hönd framangreinda veitingu fullvirðisréttar til mjólkurframleiðslu á grundvelli tillagna sem sambandið gerir til Framleiðsluráðs. Framleiðsluráð ákveður fresti til umsókna og til afgreiðslu þeirra. Skal umsóknarfrestur vera eigi skemmri en 3 vikur og hann auglýstur með tryggilegum hætti.

Að jafnaði skal ekki úthluta framleiðanda sem sækir um aukinn fullvirðisrétt samkvæmt þessari grein og uppfyllir ofangreind skilyrði meira en 100 ærgildisafurða viðbótarframleiðslurétti. Heimilt er að hækka eða lækka þetta magn til samræmis við fjölda umsækjenda, er áður nefnd skilyrði uppfylla og þann fullvirðisrétt sem til ráðstöfunar er og viðkomandi búnaðarsamband óskar eftir að nýta.

Framleiðsluráð landbúnaðarins tilkynnir framleiðanda um breytingu á fullvirðisrétti skv. þessari grein. Fer um meðferð þeirra tilkynninga og úrlausn ágreinings er rísa kann vegna ákvæða þessarar greinar eftir 22. gr.

Þeim fullvirðisrétti skv. síðustu málsgrein 13. gr. og 14. gr. sem ekki verður úthlutað samkvæmt ákvæðum þeirra greina, skal úthlutað til mjólkurframleiðenda í hlutfalli við reiknaðan fullvirðisrétt þeirra skv. 13. gr.

15. gr.

Nýti mjólkurframleiðandi ekki fullvirðisrétt sinn á verðlagsárinu, skal hinn ónýtti réttur koma til viðbótar fullvirðisrétti einstakra framleiðenda við uppgjör framleiðslu á viðkomandi búmarkssvæði það verðlagsár í þessari röð:

- a. til þeirra framleiðenda á hverju svæði er fengu fullvirðisrétt skv. 13. gr. sem er lægra hlutfall af búmarki þeirra en svarar til fullvirðismarks svæðisins, skipt hlutfallslega á milli þeirra, upp að fullvirðismarki.
- b. til framleiðenda á svæðinu, skipt hlutfallslega á milli þeirra, allt að búmarki þeirra í greininni.
- c. til annarra búmarkssvæða, að fenginni staðfestingu landbúnaðarráðherra, og skal þeim rétti skipt skv. a- og b-liðum þessara greinar.

16. gr.

Búnaðarsambandi er heimilt að leita eftir skriflegri staðfestingu mjólkurframleiðanda, sem hættir eða dregur úr framleiðslu sinni, á að hann nýti ekki að fullu fullvirðisrétt sinn á verðlagsárinu. Að fenginni slíkri staðfestingu úthlutar hlutaðeigandi búnaðarsamband þessum fullvirðisrétti til aðila á búmarkssvæðinu í samræmi við ákvæði 14. gr. Kjósi búnaðarsambandið ekki að nýta réttinn allan með þessum hætti, skal þeim sem af gengur, deilt á milli mjólkurframleiðenda á búmarkssvæðinu í hlutfalli við reiknaðan fullvirðisrétt þeirra skv. 13. gr.

Nú afsalar framleiðandi sér fullvirðisrétti skv. þessari grein og skal þá fullvirðisréttur hans á næsta verðlagsári ákveðinn eins og viðkomandi hefði nýtt sér réttinn með framleiðslu.

V. KAFLI

Fullvirðisréttur til framleiðslu sauðfjárafurða verðlagsárið 1986—1987.

17. gr.

Fullvirðisréttur búmarkssvæðis til framleiðslu kindakjöts (FR_{KSV}) fyrir verðlagsárin 1986—1987 skal fundinn með eftirfarandi reiknireglu:

$$FR_{KSV} = \frac{SM \times GT_{KSV}}{SGT_K}$$

þar sem

SM : heildarfullvirðisréttur til framleiðslu kindakjöts sbr. 11. gr.

GT_{KSV} : grunntala búmarkssvæðis. Grunntala er innvegið kindakjöt allra framleiðenda innan búmarks á búmarkssvæðinu það verðlagsáranna 1984—1985 eða 1985—1986 sem kjötmagnið er meira. Hafi umtalsverð röskun orðið á kindakjötsinnleggi á búmarkssvæði vegna niðurskurðar sauðfjár að opinberum fyrirmælum, er ráðherra, að fengnum tillögum hlutaðeigandi búnaðarsambands og Framleiðsluráðs landbúnaðarins, heimilt að ákveða að viðmiðunarár skulu vera önnur en að framan greinir.

SGT_K : Samanlagðar grunntölur allra búmarkssvæða landsins.

Fullvirðismark búmarkssvæðis (FM_{KSV}) í framleiðslu kindakjöts er fundið þannig:

$$FM_{KSV} = \frac{FR_{KSV}}{BM_{KSV}}$$

þar sem

FR_{KSV} : fullvirðisréttur búmarkssvæðis til framleiðslu kindakjöts samkvæmt síðustu málsgrein;

BM_{KSV} : samanlagt sauðfjárbúmark allra framleiðenda kindakjöts á búmarkssvæðinu á verðlagsárinu 1984/1985.

Nýti búmarkssvæði ekki fullvirðisrétt sinn, skal mismuninum ráðstafað til svæða, þar sem framleiðsla reynist umfram reiknaðan fullvirðisrétt. Skal við það miðað, að skerðing framleiðslu kindakjöts á einstökum svæðum verði sem jöfnust að tiltölu miðað við framleiðslu þeirra það verðlagsáranna 1984/1985 og 1985/1986, er hún var meiri. Skal aðeins miðað við þá framleiðslu, sem telst vera innan búmarks og lögð hefur verið inn í afurðastöð fyrir 10. nóvember 1986, nema framleiðandi hafi sérstaklega samið við sláturleyfishafa um slátrun á öðrum tíma, sbr. síðustu málsgrein þessarar greinar.

Framleiðsluráð landbúnaðarins annast útreikning þennan og tilkynnir búnaðarsamböndum niðurstöður hans fyrir einstök búmarkssvæði eigi síðar en 30. nóvember 1986. Við ráðstöfun á þessum fullvirðisrétti er Framleiðsluráði landbúnaðarins heimilt að halda eftir allt að 3000 ærgildisafurðum vegna leiðréttinga, sem nauðsynlegar kunna að reynast skv. 22. gr. og vegna samningsbundinnar slátrunar sbr. 3. mgr. þessarar greinar.

18. gr.

Fullvirðisréttur hvers framleiðanda kindakjöts á verðlagsárinu 1986/1987 skal fundinn þannig, reynist kjötinnlegg meira en heildarfullvirðisréttur til framleiðslu kindakjöts, sbr. 11. gr.:

1. Framleiðendum kindakjöts í þéttbýli sem hafa búmark í sauðfé skal reiknaður fullvirðisréttur allt að 90% af innleggi þeirra verðlagsárið 1985/1986, þó að hámarki 70% af búmarki þeirra.
2. Þá skal engum framleiðanda kindakjöts ætlaður meiri fullvirðisréttur en nemur sauðfjárbúmarki lögbýlis hans skv. 2. gr. nema um sé að ræða niðurskurð sauðfjár

vegna sjúkdóma að opinberum fyrirmælum, eða fækkun sauðfjár vegna búháttabreytinga sbr. 3. gr. reglugerðar nr. 370/1985. Reynist ekki þörf á þessari skerðingu allri, skal hún vera hlutfallslega meiri eftir því sem framleiðslan fer meira fram úr búmarki.

3. Þurfi að grípa til frekari skerðingar á fullvirðisrétti framleiðenda kindakjöts á einstökum búmarkssvæðum, þannig að hann samanlagður fyrir svæðið verði jafn fullvirðisrétti hlutaðeigandi svæðis, skal eftirfarandi reglum fylgt hvorri af annarri uns jöfnuði er náð:
 - a) Hjá þeim framleiðendum, sem nýta meira af sauðfjárbúmarki sínu en sem svarar til fullvirðismarks hlutaðeigandi svæðis, skal skerða fullvirðisrétt um það sem innleggið er meira en innlegg þeirra það verðlagsáranna 1984/1985 og 1985/1986 er meira var. Undanþegnir þessu ákvæði eru þeir framleiðendur sem á verðlagsárunum 1983/1984 til og með 1986/1987 hafa fellt fjárstofn sinn eða keypt eða selt líffé vegna útrýmingar sauðfjársjúkdóma að opinberum fyrirmælum. Tekur undanþága þessi aðeins til afurðamagns, sem svarar til hins keypta eða selda líffjár.
 - b) Síðan skal skerða fullvirðisrétt framleiðenda frá búmarki þannig að innlegg sem svarar til:

95,1—100%	af sauðfjárbúmarki	skerðist að hámarki um	10%
90,1—95%	af sauðfjárbúmarki	skerðist að hámarki um	7%
85,1—90%	af sauðfjárbúmarki	skerðist að hámarki um	5%
80,1—85%	af sauðfjárbúmarki	skerðist að hámarki um	3%
75,1—80%	af sauðfjárbúmarki	skerðist að hámarki um	1%

19. gr.

Hlutaðeigandi búnaðarsambandi er heimilt að ákveða, að aðilar sem uppfylla einhver eftirtalinna skilyrða verði undanþegnir skerðingu skv. 18. gr. tl. 3b, að einhverju eða öllu leyti:

1. Framleiðendur, sem framleiddu minna en 300 ærgildisafurðir mjólkur og sauðfjárafurða verðlagsárið 1985/1986 og höfðu meirihluta tekna sinna af mjólkurframleiðslu og sauðfjárrækt á árunum 1984 og 1985.
2. Framleiðendur, sem orðið hafa fyrir einstaklingsbundnum áföllum í sauðfjárrækt, svo sem vegna sauðfjársjúkdóma og annarra orsaka, þannig að innlegg þeirra á verðlagsárunum 1984/1985 og 1985/1986 eftir ásettan fjárstofn telst vera óeðlilega lítið miðað við afurðir næstu tvö verðlagsár á undan.
3. Framleiðendur, sem tekið hafa í notkun ný fjárhús og/eða hlöður, stækkuð fjárhús eða endurnýjuð að meirihluta eftir 1. september 1983 eða stofnað til félagsbús eftir 1. janúar 1983 með samningi, sem hlotið hefur samþykki Landnáms ríkisins eða landbúnaðarráðuneytisins, sbr. jarðalög nr. 65/1976 með síðari breytingum.
4. Framleiðendur, sem teljast frumbýlingar, þ. e. hafa hafið búskap eftir 1. janúar 1983. Umsókn um undanþágu, studd staðfestum upplýsingum um búskaparaðstöðu, skal senda viðkomandi búnaðarsambandi fyrir 15. nóvember 1986. Búnaðarsamband tilkynnir umsækjendum og Framleiðsluráði landbúnaðarins afgreiðslu umsókna fyrir 30. nóvember 1986. Framleiðsluráð tilkynnir hlutaðeigandi sláturleyfishöfum fullvirðisrétt framleiðenda skv. þessum kafla, eigi síðar en 10. desember 1986.

20. gr.

Frumgreiðsla fyrir sauðfjárafurðir skv. 1. tl. 29. gr. 1. nr. 46/1985 skal miðuð við að greitt sé fyrir innlagðar sauðfjárafurðir, þó ekki umfram 85% af búmarki hlutaðeigandi framleiðanda. Fullnaðargreiðsla og viðbótargreiðsla skv. 2. og 3. tl. 29. gr. áðurnefndra laga skulu miðast við fullvirðisrétt framleiðanda til framleiðslu sauðfjárafurða skv. þessum kafla.

VI. KAFLI

Ýmis ákvæði.

21. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins reiknar út fullvirðisrétt fyrir framleiðendur mjólkur og sauðfjárafurða, sjá þó 14. gr. Það heldur skrá um fullvirðisrétt, og lætur afurðastöðvum í té eintak af henni fyrir starfssvæði viðkomandi afurðastöðvar.

Framleiðsluráð landbúnaðarins aflar upplýsinga og annast útreikninga vegna framkvæmdar þessarar reglugerðar og eftirlit með uppgjöri afurðastöðva við framleiðendur. Afurðastöðvum er skylt að láta Framleiðsluráði landbúnaðarins í té allar þær upplýsingar sem að gagni geta komið við störf þess og þær geta veitt.

22. gr.

Framleiðsluráð landbúnaðarins skal tilkynna framleiðendum fullvirðisrétt þeirra. Þeir eiga þess kost að gera athugasemdir við hann og skulu þær berast Framleiðsluráði landbúnaðarins innan 30 daga frá birtingu tilkynningar, ella gildir hann fyrir verðlagsárið. Framleiðsluráð landbúnaðarins endurskoðar útreikninga, sem athugasemdir eru gerðar við og tilkynnir framleiðanda niðurstöðu sína.

Berist Framleiðsluráði ekki athugasemdir við þá niðurstöðu innan 25 daga frá dagsetningu úrskurðarins, gildir hún fyrir hlutaðeigandi verðlagsár. Uni viðkomandi framleiðandi ekki þeirri niðurstöðu, hefur hann rétt til að skjóta ágreiningnum með rökstuddri kærui til nefndar, sem skipuð er skv. 31. gr. 1. nr. 46/1985. Skal nefndin fella úrskurð sinn innan 30 daga frá því erindi berst henni. Með sama hætti skal nefnd þessi úrskurða um ágreining, sem rísa kann vegna framkvæmdar á ákvæðum 2.—7. gr. þessarar reglugerðar.

23. gr.

Framleiðanda er óheimilt að ráðstafa fullvirðisrétti sínum til annars aðila eða leggja afurðir inn í afurðastöð á fullvirðisrétti annars framleiðanda án samþykkis viðkomandi búnaðarsambands sbr. 6. gr. Við ábúendaskipti á lögbýlum skal framleiðsla fráfarandi bónda og þess er við tekur teljast framleiðsla býlisins á viðkomandi verðlagsári. Reiknast hún skv. því búmarki og þeim fullvirðisrétti, sem viðkomandi lögbýli hefur og skiptist á milli þeirra í því hlutfalli sem notað hefur verið, þegar ábúendaskipti fara fram.

24. gr.

Brot á reglugerð þessari varða viðurlögum samkvæmt 59. gr. laga nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum. Með mál út af brotum skal farið að hætti opinberra mála.

25. gr.

Reglugerð þessi er sett skv. lögum nr. 46 27. júní 1985 um framleiðslu, verðlagningu og sölu á búvörum og öðlast gildi þegar í stað, að undanskildum ákvæðum 1. mgr. 6. gr., sem öðlast gildi 1. september 1986. Jafnframt falla úr gildi þau ákvæði reglugerðar nr. 465/1983 sem fjalla um ákvörðun búmarks vegna framleiðslu mjólkur og sauðfjárafurða.

Landbúnaðarráðuneytið, 22. júlí 1986.

Jón Helgason.

Guðmundur Sigþórsson.